

Tiszteletbeli Elnökök a Szenioroknál

Az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa 2019. évi évváró taggyűlését Budapesten, a NÉBIH Erdészeti Igazgatóságának Frankel Leó utcai székházában tartotta.

A napirend szerint elsőként *dr. Marjai Zoltánné* tagtársunk gondolatait hallgathattuk meg, aki életútjának ismertetése keretében sok élményét és tapasztalatát osztotta meg a hallgatósággal. Lenyűgöző előadásában szakmai útjáról és szakmai emberi kapcsolatairól, valamint az OEE-ben végzett munkájáról beszélt.

Hosszú és gazdag életút képsora bontakozott ki előttünk, amiben jelentős részt kapott tudós férje, *Marjai Zoltán* is. Érdemei között kiemelkedik az OEE likviditásának biztosítása „erdészeti idegenforgalmi” tevékenységének megszervezésével, szakmai tanulmányutak révén. Külön sikerként említette az OEE Kanadába szervezett tanulmányútját és az Európai Erdészeti Északi Síverseny hazai megszervezését majd 600 európai erdész sífutó részvételével. Előadónk köszönetet mondott korábbi munkatársainak, az OEE vezetőinek és

Tiszteletbeli Elnökök az oklevéllel, balról Halász Gábor, jobbról dr. S. Nagy László

mindenkinek, aki tevőlegesen segítette életútját.

Az előadást követően *Schmotzer András* elnök dr. Marjai Zoltánné Katika részére köszönő szavak kíséretében átadta a 80. évesek Emléklapját.

Második napirendi pontként *Mohai Elek* tagtársunk képes összeállítást mutatott be az elmúlt év eseményeiről. Az értékes és látványos vetítés alapján is megállapítható, hogy a szeniorok 2019-ben ismét aktív és eredményes munkát végeztek. Kiemelkedő eseményünk volt *Vági Istvánról*, az Egyetem hajdani kémiai professzoráról való megemlékezés, emléktáblájának felavatásával.

Halász Gábor szenior társunk ismertette a Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának Működési Rendjével kapcsolatos felülvizsgálati munka állását. A szabályzat végső áttekintésére és esetleges módosítására 2020 januárjában kerül sor. A Működési Szabályzat módosítása mellett kiemelt kérdés lesz még a hagyatékok gondozásával kapcsolatos munka megszervezése is.

Fő napirendi pontként a Szeniorok hagyományának megfelelően a Tiszteletbeli Elnöki címek adományozására került sor. Nyílt szavazás alapján a Tanács az alábbiak szerint döntött: *Halász Gábor* részére, aki korábban a Tanács titkára, majd elnöke volt, a Tiszteletbeli Elnöki címet, *dr. S. Nagy László* részére, aki korábban szintén a Tanács titkára, majd elnöke volt, az Örökös Tiszteletbeli Elnöki címet adományozta. Mindketten elévülhetetlen érdemeket szereztek a Tanács működésének vezetésében és alakításában, és még a mai napig is aktív tagként segítik eredményes működését.

Gerely Ferenc, OEE SzTTT

Fotó: **Mohai Elek**

Állítsunk szobrot Herpay Imrének!

Dr. h. c. Dr. Herpay Imre

Vajszló, 1924. augusztus 23. – Sopron, 2007. szeptember 4.

1949-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Soproni Bányá-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán. Két év gyakorlati munkát követően (MÁV szakaszmérnök, illetve erdőrendező) 1951-ben került vissza az Erdőmérnöki Kar Erdőfeltárási és Gépesítési, illetve Erdészeti Szállítási Tanszékére. 1951-től 1954-ig tanársegéd, 1954-től 1963-ig adjunktus. 1960-ban szerzi meg kandidátusi fokozatát. 1963-tól 1976-ig egyetemi docens, 1976-tól nyugdíjazásáig (1984. december 24.) az Erdőhasználati, majd az Erdőhasználati és Feltárási Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára. 1978-tól 1984-ig az Erdőmérnöki Kar dékánja. 1979 és 1990 között az Országos Erdészeti Egyesület elnöke.

Vázlatosan ezek dr. Herpay Imre szakmai pályafutásának önmagukban is tiszteletet parancsoló főbb mérföldkövei. 1993-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem tiszteletbeli doktori címmel tüntette ki. Munkásságát Bedő Albert-díjjal, Újhelyi Imre-díjjal, Vadas Jenő emlékéremmel, Bernhard-Edouard Fernow Plakettel és a Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

Érdemeit, eredményeit nyilván hosszasan lehetne még tovább sorolni. De talán ennél sokkal fontosabb, hogy elhivatott, jó szándékú, segítőkész, csupaszív EMBER, igazi TANÍTÓ volt.

Oktatóként nem volt engedékeny, tudást követelt. Ugyanakkor rendkívül megértően, néha már-már baráti cinkossággal viszonyult a diákság ötletes, nem bántó szándékú csínytevéseihez.

Ahogy maga elmondta, nagy megtiszteltetés volt számára minden egyes rangos szakmai és állami kitüntetésének átvétele, de még ezeknél is jobban örült a neki adományozott valétakorsóknak.

Ezekből is bőven jutott neki. Nem csak hivatalból (mint dékánnak), hanem azért is, mert „a végzős évfolyamhoz fűződő viszonyával kivívta megkülönböztetett tiszteletünket és megbecsülésünket”. Ennél nagyobb elismerést soproni egyetemi oktató aligha kaphat. Főleg olyan, aki szívének egy részében örökké diák maradt.

Herpay Imre, *alias Góllát* pedig egészen biztosan ilyen volt. Kevés dolog van, ami jobban bizonyítja ezt, mint végakaratainak egy rövid részlete (idézet a gászjelentéséből):

„Halottunk végakaratainak megfelelően kérjük, hogy a koszorúkra szánt összeggel a Selmeci Társaságot támogassák”. Sopronban, az Új Szent Mihály temetőben nyugszik.

A Soproni Egyetem Botanikus Kertjében felállítandó szobrára szánt adományokat az Országos Erdészeti Egyesület gyűjti. Bankszámlaszáma: K&H Bank 10200830-32310126-00000000. A megjegyzés rovatba kérjük feltüntetni a befizető(k) nevét, illetve azt, hogy „Herpay szobor”.

A Kezdeményezők:

Országos Erdészeti Egyesület, Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar, illetve az 1982-ben, 1985-ben és 1988-ban válótált erdőmérnök-évfolyamok.

